

LibrariaOnline
#cuvântulcontează

Intelepciune de-o viata

Cum sa imbratisezi vindecarea pe care ti-o da Dumnezeu

Autor: Tada, Joni Eareckson

Editura: LIFE PUBLISHERS

Cod de bare: 9789737908414

URL produs:

https://librariaonline.ro/practice_si_timp_liber/spiritualitate/religie/intelepciune_de_o_viața_cum_sa_imbratisezi_vindecarea_pe_care_ti_o_da_dumnezeu-tada_joni_eareckson-life_publishers-p10191644

Descriere produs

Nu ceea ce am pierdut conteaza. Important este ceea ce am gasit.

Despre ce este aceasta carte?

La numai saptesprezece ani, un accident de inot a lasat-o pe Joni Eareckson Tada cu tetraplegie pentru tot restul vietii. Intr-o singura clipa, ea si-a pierdut sanatatea, independenta, libertatea, mobilitatea si toate visurile legate de viitor. Coplesita de manie, teama si disperare, a incercat sa-L indeparteze pe Dumnezeu, dar El a continuat sa o tina aproape.

Cum a invatat Joni sa traiasca din nou?

Intinsa pe patul de spital, Joni s-a rugat: „Daca nu ma lasi sa mor, atunci arata-mi cum sa traiesc.” Dupa mai bine de patruzeci de ani, ea marturiseste ca Dumnezeu a facut mult mai mult: i-a vindecat inima si mintea, i-a oferit intelepciune, o credinta de neclintit si experienta profunda a indurarii Sale.

Care este mesajul principal al cartii?

Cartea nu este despre ceea ce Joni a pierdut in accident, ci despre intelepciunea primita de la Dumnezeu pentru a trai biruitoare in fata dezamagirilor si provocarilor vietii. Ea a trecut de la simpla supravietuire la acceptare, rabdare, perseverenta si, in cele din urma, recunostinta.

Privind inapoi, Joni se intreaba daca liberta...

**Înțelepciune
de-o viață**

**Alte cărți
de Joni Eareckson Tada**

Joni

Un pas mai departe

Cerul... casa ta adevărată

Oameni obișnuiți, credință extraordinară

Înțelepciune de-o viață

*Cum să îmbrățișezi
vindecarea pe care
ți-o dă Dumnezeu*

*Doni
Eareckson Tada*

Originally published in the U.S.A. under the title: *A Lifetime of Wisdom*

Copyright © 2009 by Joni Eareckson Tada

Translation copyright ©2010 by Joni Eareckson Tada

Translated by Anca Curpaș

Published by permission of Zondervan, Grand Rapids, Michigan

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2010 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România

Tel. (0359) 322 744, (0359) 177 636, 0744 624 236

E-mail: liferom@rdslink.ro, Website: **www.liferomania.ro**

Toate drepturile rezervate.

Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace – electronice, mecanice, fotocopiare, înregistrare, sau oricare altul – cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea: *Anca Curpaș*

Editarea: *Otilia Filip*

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Coperta: *Georgian Rădulescu*

Romanian Edition.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TADA, JONI EARECKSON

Înțelepciune de-o viață / Joni Eareckson Tada - trad.:

Anca Curpaș - Oradea : Life, 2010

ISBN 978-973-7908-41-4

I. Curpaș, Anca (trad.)

II. Filip, Otilia (ed.)

821.111(73)-97=135.1

Printed in Romania by *Tipografia Leș*

Satu Mare

Tel. (0361) 427 428

Pentru Ken

Cuprins

INTRODUCERE: *Prețul rubinelor* / 9

1 Mânia care vindecă / 19

2 Încăperea în care îți tragi sufletul / 41

3 Niciodată singur / 55

4 Harul îndestulător / 71

5 Trăiește-ți viața și în răstimpul așteptării / 93

6 Rugăciunea ca moștenire / 113

7 Speranța de dincolo de răspunsuri / 125

8 Cu mult mai bine / 149

9 De ce ar spune El, nu? / 173

10 În spatele tranșelor dușmane / 195

CONCLUZIE: *În marș către Sion* / 217

APENDICE A: *Cum a venit suferința în lume?* / 225

APENDICE B: *Texte biblice, despre controlul lui
Dumnezeu asupra suferinței* / 227

APENDICE C: *Texte biblice, despre scopul lui Dumnezeu
cu suferințele noastre* / 239

În încheiere... / 251

Mulumiri / 253

INTRODUCERE

Prețul rubinelor

Iov ajunsese cât se putea de rău.

Mai mult de-atât era peste puterile lui. Și din câte se putea vedea, viața lui se apropia de capăt.

*Mi se pierde suflarea,
mi se sting zilele,
mă așteaptă mormântul...
Ce! Mi s-au dus zilele,
mi s-au nimicit planurile, planurile
acelea făcute cu atâta iubire în inima mea...*
(Iov 17:1,11)

Din aceste cuvinte am putea concluziona cu ușurință că acest om nenorocit, îndurerat era pradă disperării totale, că zdruncinarea îi era atât de profundă, încât nu se mai vedea întorcându-se pe tărâmurile luminate de raza soarelui.

Însă în întreteserea de cuvinte, care alcătuiește această dramă biblică a unei vieți reale, un pârâiaș cu totul neașteptat traversează peisajul. De câteva ori în mijlocul jalei, murmurului și discuției contradictorii, pe care o are cu cei patru mângâietori îndoielnici, tonul și conținutul discursului său se modifică. E aproape ca și cum ar privi în sus printre lacrimi la învelitoarea de nori pentru a întrezări un crâmpei de cer albastru—sau poate vreo stea stingeră strălucind printr-o fisură în bolta cerească.

Da, mă va ucide... dar îmi voi apăra pricina în fața Lui.

Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea.

(Iov 13:15,16)

Sună acestea asemenea vorbelor unui om, care a renunțat la viață? Care să fie sursa ce alimentează acest firicel răsunător de speranță? Iov spune de fapt: „Chiar dacă nu voi înțelege niciodată, de ce mi-a făcut Dumnezeu una ca asta, sau de ce a îngăduit să mi se întâmple aceste lucruri, El e vrednic de încrederea și speranța mea, și indiferent de sfârșitul tuturor acestora, va fi spre mântuirea mea.”

Iată ce cuvinte pline de înțelepciune, pe care nu le rostea cu ușurință.

Era o iluminare lăuntrică, pe care o obținuse cu un preț.

Oamenii spun că, dacă stai pe fundul unei fântâni adânci și privești de acolo înspre cer, vei reuși să vezi stelele. Nu m-am supus acestui experiment (îi cred pe ei pe cuvânt), dar îmi este clar că în mijlocul celor mai teribile experiențe, pe care ni le putem imagina, Iov și-a ridicat ochii înspre cer și a zărit lucruri, pe care nu le mai văzuse până atunci—și probabil nimeni nu le mai văzuse.

Chiar acum, martorul meu este în cer,

apărătorul meu este în locurile înalte.

Prietenii mei râd de mine,

dar eu mă rog lui Dumnezeu cu lacrimi,

Să facă dreptate omului înaintea lui Dumnezeu,

și fiului omului împotriva prietenilor lui.

(Iov 16:19-21)

Un martor în cer? Cine să fie acela?

Un apărător și un prieten în prezența lui Dumnezeu care pledează pentru cauza lui Iov? Cui I se potrivește o asemenea descriere?

Cine altcineva ar putea fi dacă nu Isus? Câteva pagini mai încolo, Iov își ridică fața îngrozită înspre ceruri și strigă:

*Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu,
și că se va ridica la urmă pe pământ.
Chiar dacă mi se va nimici pielea
și chiar dacă nu voi mai avea carne,
voi vedea totuși pe Dumnezeu.
Îl voi vedea și îmi va fi binevoitor;
căci ochii mei îl vor vedea și nu ai altuia.
Sufletul meu tânjește de dorul acesta
înlăuntrul meu.*

(Iov 19:25-27)

Iov tânjea după un crâmpei de dincolo de vălul durerii și al nenorocirii, pentru o descoperire a misterelor unui Dumnezeu în care credea și pe care Îl iubea, dar în care îi venea greu, să se încreadă. După ce a ascultat cum cei mai apropiați prieteni i-au trecut și ultimele rămășițe ale unui bun nume prin focul aprig al criticii, Iov tânjea după un dram de înțelepciune de sus.

Și a primit-o.

Nu i s-a dat tot ce dorise și totuși de-abia reușea să facă față darurilor din acele capitole uimitoare din Iov 38-41. Chiar și așa, lui i s-a făcut onoarea de a trage cu ochiul la tezaurul cerului. Și cu toate că nu i s-a permis să privească îndelung și nemijlocit la acele comori, prin credință el a perceput scânteieri ale strălucirii lor în acea viziune periferică.

Nu a intrat în posesia explicației detaliate la care nădăjduse (Dumnezeu nu a mai revenit cu răspunsuri la „de ce-urile” lui Iov), dar ce a primit i-a fost suficient. Suficient ca să îl susțină. Suficient de mult ca să îi confere tenacitatea de a nu se lăsa biruit de suferință și de a o îndura până la capăt.

Deși cel mai probabil este că a trăit în zilele de început ale existenței umane, înaintea vremurilor nou testamentare, înaintea lui Moise și înainte de Avraam, Iov L-a văzut pe Răscumpărătorul și pe Domnul cel înviat—o scânteiere de lumină în cea mai adâncă noapte. Și a găsit mângâiere în ce a văzut. Ba mai mult (doar gândiți-vă ce înseamnă asta!), cuvintele lui nu se vor pierde niciodată, nu vor pieri niciodată, nu se vor împușina niciodată,

pentru că Duhul Sfânt a purtat de grijă să fie înscrise într-un document care la un moment dat va fi așezat chiar în inima Bibliei, al Cuvântului veșnic al lui Dumnezeu. Și iată-ne acum în secolul al XXI-lea discutând pe marginea lor, ca și cum am dezbate știrile de primă pagină de pe CNN sau FOX.

Iov a primit înțelepciune. Și acea înțelepciune a întrecut cu mult concepția noastră despre valoare. Într-un capitol ulterior, omul cu inima frântă continua să descrie cât de prețioasă este de fapt o asemenea înțelepciune.

Dar înțelepciunea unde se găsește?

Unde este locuința priceperii?

Omul nu-i cunoaște prețul...

*Ea nu se dă în schimbul aurului curat,
nu se cumpără cântărindu-se cu argint...
înțelepciunea prețuiește mai mult decât
mărgăritarele.*

(Iov 28:12-13,15,18)

Ai văzut vreodată rubine prezentate la o expoziție de pietre prețioase sau într-un magazin de bijuterii? Imaginează-ți pentru un moment un cufăr așezat în mijlocul unui câmp, scăldat în soare și umplut până la refuz cu rubine de toate dimensiunile, cu milioane de fețe în forme perfect dăltuite. Cum ar străluci și scânteia, asemenea unui foc stacojiu! Închipuie-te acum îngropându-ți mâna în acel cufăr cu rubine, scoțând-o de acolo încărcată și lăsând ca pietrele acelea rare și prețioase—reci, fine și limpezi—să ți se scurgă printre degete.

Foarte plăcut, ar spune Iov, un om care cunoștea cu siguranță bogăția și știa cum să aprecieze lucrurile mai alese ale vieții. Dar dacă ai avea de ales, târguiește cufărul întreg în schimbul adevăratei înțelepciuni și nu privi nicio clipă în urmă cu regret. „Înțelepciunea prețuiește mai mult decât rubinele.”

Iov a plătit scump pentru acele iluminări asupra Persoanei și naturii lui Dumnezeu, pentru acele scurte incursiuni ale privirii